

РЕШЕНИЕ

№ 3013

гр. София, 11.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 15.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7468** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Делото е изпратено по подсъдност с Определение № 1154/27.07.2020г. на Административен съд – Благоевград по адм.дело № 390/2020г.

Образувано е по жалба вх.№ 53-04-260/26.03.2020 г. по описа на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП от А. У. с личен номер [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], Италия, с постоянен адрес – Италия, [населено място], [улица], ап.14 чрез адв.М. Д. –САК с адрес за кореспонденция – [населено място], [улица] - сутерен срещу Ревизионен акт № Р-22000117001923-091-001/15.10.2019 г., издаден от Ф. С. Й. – орган, възложил ревизията и Т. Н. В. – ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение № 368/09.03.2020 г. на директора на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят твърди, че оспореният ревизионен акт е незаконосъобразен и необоснован. Неправилно е ангажирана отговорността му по реда на чл.19 ал.1 от ДОПК.Сочи, че управителят не владее български език, като изцяло със счетоводството на дружеството е било ангажирано [фирма]. Не притежава счетоводни документи, такива не е получавал от счетоводната къща и не знае за извършваната и приключила ревизия на [фирма]. Електронният подпис на А. У. е бил на постоянно разположение на [фирма], което не е водило редовно и надлежно счетоводството на [фирма]. Акцентира се върху обстоятелството, че А. У. е оправдан за престъпление по чл.227б ал.1 във връзка с ал.1 от НК с влязло в сила Решение №

1385/12.02.2020г. на Районен съд – Благоевград, което обвинение има отношение към данъчните задължения, предмет на оспорения РА. Подробно излага съдържанието на разпитите на свидетели в наказателното производство.

Твърди, че оспореният РА е издаден от некомпетентен орган, ревизионното производство е извършено в нарушение на чл.109 ал.1 от ДОПК, не е достатъчно индивидуализирано ревизираното лице. РА е немотивиран и съдържа неясни обстоятелства. Жалбоподателят не е знаел за проведеното ревизионно производство на [фирма], не е знаел, че се изисква и счетоводна документация. Наред с тези доводи, се сочи, че У. не е бил недобросъвестен, тъй като не е знаел, нито за установени публичноправни задължения на [фирма] към фиска, нито за изисканите му документи. Несъбираемостта на установените данъчни задължения на дружеството, не се дължи на виновно поведение на У., а на друго лице – а именно на управителя на [фирма] – Д. С.. Прави се възражение за изтекла погасителна давност. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Х. и адв.Д., които поддържат жалбата и молят ревизионния акт да бъде отменен. Претендират се разноси по представен списък.

Ответникът – Директора на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП, чрез процесуалният си представител юрисконсулт Д. оспорва жалбата, намира, че в съдебното производство не са представени такива доказателства, въз основа на които да бъде приета различна фактическа обстановка, напротив събраните доказателства изцяло подкрепят изводите на ревизиращия орган. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар от процесуалния представител на жалбоподателя.

Софийска градска прокуратура, чрез процесуалния си представител прокурор К., моли съдът да отхвърли жалбата.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният РА е връчен на 22.11.2019г. чрез бащата на жалбоподателя в Република Италия. Жалбата до директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е подадена на 06.12.2019г. /вх. № 94-А-667 по регистъра на ТД на НП С./. Решение № 368/09.03.2020г. на директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е връчено по електронен път на 11.03.2020г. на електронния адрес на адв. М. Д. –надлежно упълномощен представител. Жалба с вх.№ 53-04-260/26.03.2020г. и адресирана до АССГ е подадена на 25.03.2020г. /видно от приложени писмени доказателства-електронно изявление, касови бонове и товарителница на пратката от Е. – лист 10-18 от делото/, т.е. в законния 14- дневен срок.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна-участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22000117001923-020-001 от 03.04.2017г., е възложено извършването на ревизия на А. У. за ангажиране на отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на [фирма] по РА

№Р-22000115000344-091-001 от 04.08.2015г. Във връзка с връчване на ЗВР е отправена молба за връчване на документи от данъчната/приходната администрация на Италия. Получен е отговор с референтен номер VAT BG 025507 IT 17 214306 20171012 RN R, за връчени документи по Регламент №904/2010. Към отговора са приложени документи, според които ЗВР е връчена лично на А. У. на 25.09.2017г. Съгласно чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 25.12.2017г.

За изменение на срока за приключване на ревизията, на основание чл. 112 ал. 2. т. 1, чл. 113, ал. 3 и чл. 114, ал. 2 от ДОПК са издадени Заповеди за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22000117001923-020-002 от 18.04.2017 г. и № Р-22000117001923-020-003 от 18.12.2017 г., като с последната е определен срок за приключване на ревизията до 27.01.2018г.

Всички заповеди в хода на производството са издадени от Ф. С. Й.. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена на основание чл. 112. ал. 2. т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-369 от 30.03.2016 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22000117001923-092-001/07.02.2018г., връчен по реда на чл. 32 от ДОПК на 08.08.2019г. Жалбоподателят не е упражнил правото си да подаде писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК срещу констатациите на РД.

Ревизията приключва с РА№Р-22000117001923-091-001/15.10.2019г., издаден от Ф. С. Й. - орган, възложил ревизията, и Т. Н. В. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. ръководител на ревизията. РА е връчен по реда на чл. 29. ал. 7 от ДОПК на 22.11.2019 г. чрез бащата на ревизираното лице.

С оспорения РА на А. У. е вменена отговорност на основание чл. 19. ал. 1 от ДОПК за задължения на [фирма] по ЗДДС за данъчните периоди м. 01.2013г. и от м. 03.3013г. до м. 12.2014г., включително, общо в размер на 3 821 559.84 лв. и лихви в размер на 1 630 971.13 лв., предмет на спор в настоящото производство. Задълженията на дружеството по ЗДДС за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2014 г., са установени с РД № Р-22000115000344-092-001 от 09.07.2015 г. и РА № Р-22000115000344-091-001 от 04.08.2015г., приобщени към настоящото производство с Протокол № Р-22000117001923-П73-001 от 29.01.2018 г. РА не е оспорен по административен ред и е влязъл в сила. Установено е, че дружеството не е погасило установените с акта задължения.

Ревизията е първа за установяване на отговорност по чл.19 от ДОПК за задължения за данъци по Закона за данък върху добавената стойност на [фирма] за периода от 01.01.2013г. до 31.12.2014г., установени с РА Р-22000115000344-091-001 от 04.08.2015г.

С Решение № 368/09.03.2020г. на Директора на Д“ОДОП“ –С. е потвърден оспореният в настоящото производство ревизионен акт.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 и чл.118 ал.2 от ДОПК и приетите по делото Заповед № РД-01-369/30.03.2016г. на Директора на ТД –НАП С., с която са определени служителите, които да изпълняват функции на компетентен орган по чл.112 л.2, т.1 и чл.119 ал.2 от ДОПК. РА е издаден от органът възложил ревизията –Ф. Й. / I.т.15 от цитираната заповед/ и от ръководителят на ревизията –Т. В.. Неснователни са твърденията, изложени в жалбата за некомпетентност на органите по приходите,

издали ревизионния акт. Както правилно е посочил и решаващия орган, съгласно чл. 8. ал. 1, т. 1 от ДОПК компетентна ТД на Националната агенция за приходите, относно производствата по този кодекс, освен ако е предвидено друго, е териториалната дирекция по постоянния адрес на физическите лица, включително едноличните търговци. Адресът на ревизираното лице към момента на извършване на ревизията е на територията на [населено място]. Офис Б. се включва в териториалния обхват на ТД на НАП С., поради което ревизионното производство е възложено и извършено от компетентен орган.

От това следва изводът, че ЗВР, РА и РД, както и Решението на Директора на Д"ОДОП"-С. са издадени от компетентен за целта орган на приходната администрация, както и че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство, актът е съобразен със закона, издаден е в съответната форма и съдържа необходимите реквизити. Ревизиращият екип е изследвал всички факти и обстоятелства, които са от значение за доказване на отговорността по чл.19 ал.1 от ДОПК. Подробно са анализирани всички представени писмени доказателства, включително, такъв анализ е извършен и от решаващия орган.

В хода на съдебното производство са представени от ответника и писмени доказателства за наличие на валиден електронен подпис по смисъла на чл.24 от ЗЕДЕП, въз основа на които се установява, че към датата на възлагане на ревизията, както и към датата на издаване на ревизионния акт, издателите на ревизионния акт са притежавали валиден електронен подпис, което свидетелства за валидно издадени електронни документи- ЗВР, РД и РА.

Възраженията, че жалбоподателят не е надлежно уведомен за започване на ревизионното производство спрямо него, също са неоснователни. От доказателствата по делото е видно, че ревизионно производство е образувано със ЗВР №Р-22000117001923-020-001 от 03.04.2017г. Във връзка с връчване на същата са предприети действия от органите по приходите, изразяващи се в посещение на адреса на жалбоподателя - [населено място], [улица], ет. 4, ап. 8, който е деклариран съгласно изискването на чл. 28, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България. Това е именно адресът, на който би следвало да се връчват съобщенията на А. У., който е пребиваващ в страната чужденец, съгласно разпоредбата на чл. 31, ал. 3 от ДОПК

Същият не е открит. Изпратена е покана по пощата с обратна разписка, която е върната с отметка „непотърсен“, изпратена е и покана до адреса за кореспонденция на [фирма], получена от представител на счетоводна къща „Д&Д ХОЛДИНГ“ Е.. Изпратени са и искания за извършване на действия от други контролни органи, но след издирване от органите на Министерство на вътрешните работи, лицето не е открито. Във връзка с горното е отправена молба за връчване на документи от данъчната/приходната администрация на Италия по реда на Регламент №904/2010. Получен е отговор с референтен номер VAT BG 025507 IT 17 214306 20171012 RHR към който са приложени документи, според които ЗВР е връчена лично на А. У. на 25.09.2017 г. Приложен е доклад за известяване от А. Е., който е подписан от А. У.. Към отговора е приложен и спесимен от подписа на лицето.

Относно неспазване срокът за издаване на РА, съдът намира, че допуснатото нарушение не е от категорията на съществените процесуални нарушения. Съгласно разпоредбата на чл. 119 ал. 2 от ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение. Нормата на чл. 117 ал. 5 от ДОПК указва, че ревизираното лице може да направи писмено възражение и да представи доказателства в 14-дневен срок от връчването на РД.

От доказателствата по приетата от съда административна преписка е видно, че издаденият РД е изпратен за връчване чрез обмен на информация, но след като не е осъществено връчване от страна на италианските данъчни власти, документът е връчен по реда на чл. 32 от ДОПК на 08.08.2019 г. Срокът за подаване на възражението изтича на 22.08.2019 г., а 14-дневният срок за издаване на РА изтича на 05.09.2019 г. Ревизионният акт е издаден на 15.10.2019г., т.е. със забава, но доколкото визираният в чл. 119, ал. 2 от ДОПК срок не е преклузивен, а е инструктивен, неговото неспазване не съставлява съществено процесуално нарушение. Действително, между датата на издаване на РД и датата на издаване на РА са изминали почти 20 месеца, но през този период няма данни от страна на органите по приходите да са извършвани процесуални действия и да са събрани доказателства, които би следвало да бъдат изключени от обсъждане.

Неоснователно е и възражението, че не ставало ясно как е определен ревизираният период. В случая, е ангажирана отговорност на ревизираното лице на основание чл.19 ал.1 от ДОПК, а именно когато член на орган на управление или управител на задължено лице по чл. 14. т. 1 и 2 от ДОПК укрие факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, той отговаря за несъбраното задължение. Ревизията на [фирма] е за установяване на задължения по ЗДДС за данъчните периоди от 01.01.2013 г. до 31.12.2014 г. Видно от таблиците към РА №Р-22000115000344-091-001 от 04.08.2015 г., с изключение на м. 02.2013 г., за останалите периоди са установени задължения общо в размер на 3 847 243.89 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 544 981.26 лв. Доколкото за тези задължения е установено, че не са събрани, то за същите е ангажирана отговорността на А. У., с оглед обстоятелството, че е бил управител на дружеството за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2014г.

Жалбоподателят сочи, че не ставало ясно какъв е точно размерът на установеното задължение и как е определен. Твърди, че е налице разминаване между сумата по РА от 2015 г., издаден по отношение на [фирма] и тази по РА от 2019 г, издаден по отношение на А. У..

С оспорения РА №Р-22000117001923-091-001 от 15.10.2019 г. е ангажирана отговорност на жалбоподателя по чл. 19, ал. 1 от ДОПК за ДДС в размер на 3 821 559.84 лв. и лихви в размер на 1 630 971.13 лв., общо в размер на 5 452 530,97 лв. Това е видно както от Таблица 1 така и от Таблица 3 към РА. Действително установеното с РА от 2015 г. задължение в размер на 3 847 243.89 лв. се различава от посочения в Таблица 3 ДДС в размер на 3 821 559.84 лв.. като разликата е в размер на 25 684.05 лв. С въпросната сума е извършено частично погасяване на задълженията по РА от 2015г. и това обстоятелство е било известно на жалбоподателя, видно от съдържанието на жалбата му . Лихвата е определена до датата на издаване на

оспорения РА.

Обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентен орган и е спазена формата по чл. 120, ал. 1 от ДОПК. При постановяването на РА не се констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи неговата нищожност.

Относно възраженията за изтекла погасителна давност, които са въведени и пред решаващия орган и се съдържат и в жалбата, адресирана до съда, следва да се посочи следното:

Съгласно чл. 171, ал. 1 от ДОПК, публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. На основание чл. 172 ал. 1, т. 1 от ДОПК, давността спира да тече, когато е започнало производство по установяване на публичното вземане до издаването на акта, но за не повече от една година. Съгласно разпоредбата на чл. 172. ал. 2 от ДОПК давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемане на действия по принудително изпълнение. В ал. 3 от горесцитираната разпоредба е регламентирано, че от прекъсването на давността започва да тече нова давност.

В настоящия случай, за [фирма] са установени задължения по ЗДДС и по смисъла на чл. 87, ал. 1 ЗДДС данъчният период е периодът от време, след изтичането на който регистрираното лице е длъжно да подаде справка-декларация с резултата за този данъчен период. Д. период е едномесечен за всички регистрирани лица и съвпада с календарния месец, освен в случаите по глава осемнадесета. Съгласно чл. 89, ал. 1 ЗДДС, когато е налице резултат за периода - данък за внасяне, регистрираното лице е длъжно да внесе данъка в републиканския бюджет по сметка на компетентната ТД на Националната агенция за приходите в срока за подаване на справка-декларацията за този данъчен период, като съобразно чл. 125. ал. 5 от ЗДДС справка-декларацията се подава до 14-то число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася.

С оглед цитираните разпоредби, в настоящия случай срокът за внасяне на данъка върху добавената стойност за периодите от 01.01.2013г. до 30.11.2013г. е до 14-то число на съответния следващ месец, като за м. 11.2013г. е до 14.12.2013г. С оглед разпоредбата на чл. 171. ал. 1 от ДОПК. давностният срок за задълженията за горепосочените периоди започва да тече от 01.01.2014г. и би следвало да изтече на 01.01.2019 г., ако не е спиран или прекъснат. За данъчен период м. 12.2013г. срокът за внасяне на данъка е до 14.01.2014 г., поради което давността започва да тече от 01.01.2015 г. и следва да изтече на 01.01.2020г. Срокът за внасяне на задълженията от 01.01.2014 г. до 30.11.2014г. е до 14-то число на съответния следващ месец, като за м. 11.2014г. е до 14.12.2014г. Давността за тези задължения е започнала да тече от 01.01.2015 г. и следва да изтече на / 01.01.2020г. Срокът за внасяне на задълженията за м. 12.2014г. е до 14.01.2015 г., а давността е започнала да тече от 01.01.2016г. и следва да изтече на 01.01.2021г. Ревизията на [фирма] е образувана със ЗВР № Р-22000115000344-020-01/20.01.2015 г., връчена на 29.01.2015г., с което

давността е спряна, а оспореният акт е издаден на 04.08.2015 г., тоест в рамките на една година от образуване на ревизионното производство. Съгласно чл.172 ал. 2 от ДОПК, давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемане на действия по принудително изпълнение. В случая, с издаването на РА №Р-22000115000344-091-001/04.08.2015 г. давността е прекъсната, а от прекъсването на давността започва да тече нова давност, видно от чл. 172, ал. 3 от ДОПК. Следователно, установените с РА задължения по ЗДДС за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2014 г. не са погасени по давност.

В хода на ревизията е установено, че [фирма] е вписано в Агенцията по вписванията на 19.05.2012г. с едноличен собственик на капитала и управител А. У.. Същият е със статут действащ управител на дружеството за периода от 01.01.2013г. до 31.12.2014г.

В хода на ревизията от А. У. не са представени документи и писмени обяснения.

На основание чл.45 от ДОПК органите по приходите са извършили насрещна проверка на [фирма], ЕИК[ЕИК], което е осъществявало счетоводното обслужване на [фирма], резултатите от която са отразени надлежно в Протокол за извършена насрещна проверка №П-22000117223345-141-001/08.01.2018 г. От страна на цитираното дружество са представени: Приемо-предавателен протокол от 25.09.2015 г. за предаване на всички счетоводни документи, протоколи, декларации, ведомости, справки, удостоверения, транспортни документи, банкови документи на [фирма] от Д. И. С. на А. У.; генерално пълномощно, нотариално заверено на 22.05.2012г., с което А. У. упълномощава Д. И. С. да го представлява; обяснение-декларация от Д. И. С. - управител на [фирма].

В представеното обяснение е посочено от Д. С., че комуникацията е водена само с управителя на [фирма] А. У. на италиански език. [фирма] е обслужвано в периода 2012 г. - 2015 г. Приложено е копие на пълномощно на лицето, което е имало права да представлява [фирма]. Първичните счетоводни документи са предоставяни лично и по електронна поща. Освен фактурите за покупка и продажба към част от първичните документи са прилагани и приемо-предавателни протоколи за автомобилите, транспортни документи и договори. Твърди, че никой от персонала на счетоводната къща не е имал достъп до електронната поща на дружеството.

При извършена проверка в базата данни на НАП е установено, че [фирма] има задължения за ДДС в размер на 3 821 559,84лв. и лихви за забава, установени с РА№Р-22000115000344-091-001 от 04.08.2015 г. Извършената ревизия обхваща периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2014 г. и при същата са връчени ИПДПОЗЛ №Р-22000115000344-040-01 от 04.02.2015г. и ИПДПОЗЛ № Р-22000115000344-040-002/09.06.2015 г., но в отговор не са предоставени всички първични счетоводни документи. Извършените процесуални действия и установени факти са подробно описани в изданието РД

№Р-22000115000344-092-001/09.07.2015 г., който е връчен на 09.07.2015 г. и срещу който не е подадено възражение.

Видно от приобщените доказателства по нохд № 765/2019г. по описа на Районен съд – Благоевград, жалбоподателят А. У. лично е получил срещу подпис РД №Р-22000115000344-092-001/09.07.2015г. за [фирма] /папка №1 от досъдебното производство, лист 55/, т.е. същият е бил уведомен и е знаел за започналото и незавършилото ревизионно производство по отношение на управляваното от него дружество. Във връзка с получения РД, У. не е направил възражения и въпреки предоставената му възможност не е представил писмени доказателства. РА е връчен електронно на посочения от дружеството електронен адрес.

Установено е, че за обезпечаване на задълженията по РА №Р-22000115000344-091-001 от 04.08.2015 г. е издадено Постановление №6135/02.07.2015 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121. ал. 1 от ДОПК. Наложено е заповед на банкови сметки, както и на 13 моторни превозни средства /МПС/. В заповедите банкови сметки няма авоари. Заповедите МПС не са открити. Т.е. предприети са своевременно всички възможни действия по принудително събиране към главния длъжник.

Съгласно Службена бележка изх. № 468-91 от 24.03.2017г. от Д. К., началник отдел „Публични вземания“, дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. към която е приложена справка за проучено имуществено състояние и категоризация на задължено лице №С 170001-134-0000871/21.03.2017 г., издадена от Н. Ц., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., дългът на [фирма] е в размер на 5 015 111.43 лв. При направено пълно проучване на финансовото състояние на дружеството е установено, че са регистрирани 13 моторни превозни средства, които не са открити, а е наложен заповед върху банкови сметки без авоар. Видно от справката, дружеството е с прекратена регистрация по ЗДДС и дългът е категоризиран като „несъбираем“.

На 15.11.2018г. А. У. е привлечен в качеството на обвиняемо лице / Постановление за привличане на обвиняем от 15.11.2018г. на старши разследващ полицай при ОД на МВР [населено място]/ за извършено престъпление по чл.227б ал.2 вр- с ал.1 от НК. Наказателното производство е приключило с влязла в сила оправдателна присъда на Районен съд-Благоевград. Следва да се отбележи, че независимо от обстоятелството, че жалбоподателят е оправдан, то следва да се съобрази факта, че престъплението за което му е ангажирана наказателната отговорност е по глава 6-та „Престъпления против стопанството“, раздел 1а „Престъпления против кредиторите“ от Наказателния кодекс. По отношение на жалбоподателя няма данни да му е повдигнато обвинение за данъчно престъпление с правна квалификация по чл.255 и следващи от НК. Съгласно Тълкувателно решение № 1/2009г. на ОСНК на ВКС, административното и наказателното производство в областта на данъчните правоотношения са автономни и

независими.

Съгласно чл. 19, ал. 1 ДОПК, който в качеството си на управител, член на орган на управление, прокуриснт, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 укриве факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, отговаря за непогасеното задължение.

Тълкуването на разпоредбата налага извод, че фактическият състав на същата включва следните елементи: 1. Субект на отговорността – кой може да бъде трето отговорно лице – управител, член на орган на управление, прокуриснт, търговски представител или пълномощник; 2. Наличие на задължение на лице по чл. 14, т. 1 или 2 ДОПК, 3. Действие – укриване на факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред орган по приходите или публичен изпълнител. В съдебната практика се приема, че действието следва да е извършено преднамерено, т. е. необходимо е виновно поведение; 4. Причинно следствена връзка - Вследствие на това укриване на факти и обстоятелства не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски. В съдебната практика се говори за т. н. "уникалност" на връзката между поведението на третото лице в укриване на факти и обстоятелства и невъзможността да бъдат събрани задълженията. 5. Невъзможност да бъде събрано вземането - чрез допустими доказателствени средства органът по приходите следва да докаже, че дружеството не разполага с имущество, които е в състояние да покрие съществуващите публични задължения. 6. Граници на отговорността - в резултат на виновното си поведение лицето отговаря за пълния размер на непогасеното задължение.

В конкретния случай, не се спори, че жалбоподателят е бил управител на [фирма] за периода 01.01.2013г. до 31.12.2014г. Т.е. първият елемент е налице. Касае се за непогасени от [фирма] задължения по ЗДДС за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2014 г., установени в хода на извършена на дружеството ревизия, приключила с издаването на РА, който не е оспорен и е влязъл в законна сила. През ревизираните периоди жалбоподателят е управител и едноличен собственик на капитала на [фирма]. По силата на чл. 141 ал. 1 и ал. 2 от Търговския закон, дружествата се представляват от управител, който организира и ръководи дейността им. Правомощията на управителя произтичат от закона и дружествения договор. Компетенциите му включват управленска дейност, организиране и ръководство на дейността на юридическото лице. Регламентираното от закона овластяване на представляващия юридическото лице да организира и ръководи дейността му, обосновава наличието на презумпция за знание за стопанското и финансово-икономическо състояние на дружеството, за сключване и изпълнение на търговските сделки и произтичащите от тях последици. Предвид този му статут на орган на управление, спрямо него може да се реализира отговорността по чл. 19. ал. 1 и

ал. 2 от ДОПК.

Между [фирма] и [фирма] е бил налице сключен договор от 21.05.2012г. за счетоводно обслужване., тъй като управителят на [фирма] владеел италиански език и комуникацията с жалбоподателя била осъществявана безпрепятствено. Отделно от това жалбоподателят, в качеството му на управител на [фирма] е упълномощил г-н Д. С., с нотариално заверено пълномощно /лист 298 от делото/ с права да го представлява пред всички държавни учреждения, пред банки, да съставя и подписва декларации от името на У., да се разпорежда с движимо и недвижимо имущество на дружеството, да получава и подписва всякакви документи . Твърденията, посочени в жалбата, че У. не е бил наясно с предоставените от него права на Д. С. останаха недоказани. Видно и от проведения разпит на свидетеля К. Р. Ч., същият потвърждава, обстоятелството че [фирма] е обслужвало счетоводно [фирма], като фактурите и счетоводната документация е предоставяна лично от жалбоподателя. Достъп до електронната поща на дружеството е имал А. У., като не знае, дали друго лице е имало също достъп до електронната поща на дружеството. Твърди, че А. У. е знаел за ревизионното производство, защото някои от документите, изискани от органите по приходите са набавяни лично от него. Не знае дали счетоводната къща е връщала счетоводни документи на У.. Твърди, че дружеството е имало автомобили, които са били регистрирани на фирмата, но други активи е нямало. Съдът кредитира показанията на свидетеля К. Ч., като достоверни, съответстващи на останалите приети по делото писмени доказателства и на писмените обяснения на Д. С., дадени пред ревизиращия екип.

Безспорно от доказателствата се установява, че управителя на [фирма] е осъществявал лично търговска дейност от името на дружеството, както и че е знаел, за извършваната ревизия на [фирма]. Обстоятелството, че е имал и достъп до електронната поща на дружеството, свидетелства, че е бил наясно и с издадения ревизионен акт на [фирма], който не е обжалван, както и с предприетите действия от органите на НАП за обезпечаване на установените задължения на дружеството по ЗДДС.

Жалбоподателят в качеството си на управител на цитираното дружество несъмнено е имал възможност да представи писмени доказателства и да направи писмени възражения срещу издадения на дружеството ревизионен доклад, но не е ангажирал такива и едновременно с това не е уведомил компетентните органи на МВР за местонахождението на притежаваните от дружеството моторни превозни средства, опровергава твърденията в жалбата, че У. не знае и не е запознат с проведената ревизия на управляваното от него дружество. Неоснователни са твърденията на жалбоподателя, че след като не владее български език, не е запознат със съдържанието на РД и РА. Изцяло в правомощията на управителя на дружеството е да ангажира преводач и да защити правата на [фирма]. В хода на ревизията, възражения, че не разбира какви документи му се връчват не са направени. Не е поискано и удължаване на срокът за представяне на писмени доказателства и документи.

По делото бе прието заключение на допуснатата до изслушване съдебно –почеркова експертиза, видно от заключението на която подписът положен в приемо –предавателен протокол от 25.09.2015г. не е положен от А. У.. Съгласно съдържанието на приемо –предавателния протокол, Д. С. предава на А. У., всички счетоводни документи, транспортни документи, протоколи, банкови документи, ведомости и декларации.

Всъщност по делото не са събрани доказателства, въз основа на които да се установи, какви точно документи и за кои относими периоди , А. У. е предавал на счетоводното дружество, тъй като не са представени нарочно създадени документи в този смисъл, а именно въз основа на които да се удостовери, вида и характера на счетоводната документация, предавана от жалбоподателя на служители от счетоводното дружество. Още повече, че съгласно показанията на свидетеля К. Ч., лично У. е носел изготвените фактури за покупка и продажба на МПС.

В тази връзка, тезата на процесуалния представител на жалбоподателя, че цялото счетоводство на управляваното от жалбоподателя дружество, се намира в [фирма] е недоказана, тъй като не е ясно кои и какви документи е предавал самият жалбоподател. Следва да се има предвид, че нито при ревизията на [фирма], нито в хода на производството по установяване на отговорността на А. У. са били установени данни и ангажирани каквито и да било доказателства, че някое друго лице може да се счита, че е извършвало действията по снабдяване с документи във връзка с декларираните ВОД и ВОП на автомобили или че се е разпореждало със стоките на дружеството, включително и без да осигури съставянето на необходимите документи, а оттам и счетоводното им отразяване. Още повече, че при получаване на РД същият е имал обективната възможност да направи възражения в тази насока.

Обоснован и законосъобразен е изводът на ревизиращия екип и решаващия орган, че правилно е определен субектът на отговорността и това е А. У.. Не може да бъде споделено, изложено в жалбата, че поради предоставеното на Д. С. пълномощно с широки правомощия, спрямо него също са налице основания за ангажиране на отговорност по реда на чл. 19. ал. 1 от ДОПК. За същия няма данни да е изпълнявал ефективно функции по управлението на [фирма] да е участвал при сключване и изпълнение на търговските сделки.

Налице е и втората предпоставка, а именно наличие на задължение на лице по чл.14 т.1 от ДОПК – а именно установените данъчни задължения по ЗДДС на [фирма], съгласно цитирания ревизионен акт, който е влязъл в сила.

Относно наличието на третата предпоставка- Действие – укриване на факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред орган по приходите или публичен изпълнител. В съдебната практика се приема, че действието следва да е извършено преднамерено, т. е. необходимо е виновно поведение;

От приетата по делото съдебно –счетоводна експертиза, се установява, че към 17.08.2017г. в сектор „Пътна полиция“ в ОД на МВР – [населено място] на името на [фирма] са регистрирани 13 броя моторни превозни средства –

различни по модел и марка леки автомобили, които са закупени в периода от 13.12.2012г. до 22.04.2015г. Поради липса на данни за 2015, 2016 и 2017г., тъй като няма публикувани ГФО в Търговския регистър, няма подадена и ГДД по ЗКПО, експертизата не може да даде категоричен отговор за всички краткотрайни и дълготрайни активи.

Съдът кредитира експертното заключение, като обосновано, изготвено въз основа на целия доказателствен материал.

На основание чл. 201. ал. 3 от ДОПК е наложен запор по отношение на същите посочени в експертизата 13 моторни превозни средства въз основа Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх.№ С160001-022-0011904/22.06.2016г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С./лист 161, том 3 от досъдебното производство/, както и запорно съобщение №С160001-122-0002204/22.06.2016г. /лист 160, т.3 от досъдебното производство/ Към 21.03.2017г. е извършена справка за регистрирани моторни превозни средства /по данни, предоставени от КАТ/. Установено е, че на името на дружеството са регистрирани 13 моторни превозни средства, които не са открити за опис. Изпратено е писмо до Областна дирекция на МВР Б., във връзка с което е получен отговор с вх. №С 160001-000-0394865/27.10.2016 г., че запорираните МПС не са открити. След като управителят изцяло е бил ангажиран с осъществяването на търговската дейност и сключването на търговски сделки от името на [фирма], то на същия е било известно местонахождението на притежаваните от дружеството автомобили.

Въз основа на изложеното, настоящият съдебен състав, приема, че е налице и третата предпоставка, а именно извършени от жалбоподателя действия по укриване местонахождението на притежаваните от дружеството автомобили и необявяване на същото на публичния изпълнител.

Изпълнена е и четвъртата предпоставка за ангажиране на отговорност по чл.19 ал.1 от ДОПК- наличие на причинно -следствена връзка - Вследствие на това укриване на факти и обстоятелства не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски. В съдебната практика се говори за т. н. "уникалност" на връзката между поведението на третото лице в укриване на факти и обстоятелства и невъзможността да бъдат събрани задълженията. Причинно - следствената връзка между неправомерните действия на ревизираното лице и причинената щета на фиска е доказана в ревизионното производство, тъй като в случай, че не бе укрил фактите във връзка с местонахождението на притежаваните МПС от дружеството, последните биха могли да послужат за погасяване поне на част от задълженията на дружеството.

За прилагането на отговорността по чл.19 ал.1 от ДОПК е релевантна връзката между поведението на управителя и несъбирането на вземанията на дружеството. Укриването на факти и обстоятелства следва да е относимо към събирането на установените задължения на дружеството, какъвто е и конкретния случай.

В ревизионния акт, както и в решението на решаващия орган, е направен подробен и задълбочен анализ на писмените доказателства, събрани в хода на проведеното ревизионно производство по отношение на [фирма] Акцентирано е върху събраните писмени доказателства и информация, получена вследствие на молби до приходната администрация на Италия и Германия.

Съдът не намира за необходимо да извършва анализ, относно събраните доказателства, във връзка с установяване на основанието и размерът на данъчните задълженията по ЗДДС на [фирма], тъй като непротиворечива е съдебната практика на ВАС, че отговорността по чл.19 ал.1 от ДОПК се отнася до укриване на факти и обстоятелства, свързани със събирането на задълженията на юридическото лице, а не с тяхното установяване / Решение № 2543/23.02.2021г. на ВАС – I отделение по адм.дело № 12059/2020г., Решение № 14815/01.12.2020г. на ВАС –I отделение, по адм.дело № 9799/2020г., Решение № 15590/16.12.2020г. по описа на ВАС –VIII отделение, по адм.дело № 8309/2020г./

Налице е и невъзможност установените публични задължения да бъдат събрани, посредством насочване на изпълнението към лицето по чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК, в хода на процесната ревизия от дирекция „Събиране" при ТД на НАП С. е получена Справка за проучено имуществено състояние и категоризация на задължено лице, съгласно която дългът на [фирма] е категоризиран като несъбираем. Както вече бе посочено, е наложен заповор на 13 моторни превозни средства, заповорираниите МПС не са открити.

Съгласно данните от справката, в отговор на изпратени заповорни съобщения е получена следната информация: от [фирма] е получена информация за закрити сметки на длъжници с наложен заповор; от О. АД е получена информация за наложен заповор; от [фирма] е получен отговор, че няма авоар по сметката; от [фирма] е получен отговор, че има банкова сметка без авоари.

В случая са налични всички кумулативно необходими предпоставки за ангажиране на отговорността на ревизираното лице по реда на чл. 19. ал. 1 от ДОПК. Тази отговорност е предвидена с цел да не се допусне оцетяване на фиска от недобросъвестни действия на трети лица.

В чл. 16. ал. 3 от ДОПК изрично е предвидено, че отговорността на задълженото лице по чл. 14. т. 3 обхваща данъците и задължителните осигурителни вноски, лихвите и разноските за събирането им. В съответствие с Тълкувателно решение № 5/29.03.2021г. на ВАС по тълкувателно дело № 7/2019г. на ОС на съдиите от колегиите на ВАС, отговорността по чл. 19, ал. 1 и 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс на третото задължено лице, в случая А. У., включва установеното задължение за лихви на главния длъжник - [фирма].

По изложените съображения, настоящата инстанция намира, че РА е законосъобразен и обоснован по отношение на ангажираната отговорност на А. У. по реда на чл. 19, ал. 1 от ДОПК, а жалбата следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

С оглед изходът на спора, разноси се дължат на ответника, които са своевременно заявени на основание чл.161 ал. 1 от ДОПК.

Съгласно чл.8 ал.1 т.6 от Наредба № 1 /2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения следва да бъде присъдено възнаграждение за юрисконсулт в размер на 25 887,60 лв.

Водим от горното и на основание чл.160 ал.1, пр.1 и пр.4 от ДОПК, Административен съд София град, III-то отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. У. с личен номер [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], Италия, с постоянен адрес – Италия, [населено място], [улица], ап.14 чрез адв.М. Д. –САК с адрес за кореспонденция – [населено място], [улица] - сутерен, срещу Ревизионен акт № Р-22000117001923-091-001/15.10.2019 г., издаден от Ф. С. Й. – орган, възложил ревизията и Т. Н. В. – ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение № 368/09.03.2020 г. на директора на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП, с който са установени задължения по ЗДДС за данъчни периоди м.01.2013г. и от 03.2013г. до м.12.2014г. включително общо в размер на 3 821 559,84 лева и лихви в размер на 1 630 971,13 лева.

ОСЪЖДА А. У. с личен номер [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], Италия, с постоянен адрес – Италия, [населено място], [улица], ап.14, да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП сумата от 25 887,60 лв. лева /двадесет и пет хиляди и осемстотин и осемдесет и седем лева и шестдесет сотинки / разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: